

Tartalomjegyzék

0. Egy kis bevezető	7
1. Szörnyella akcióba lép	9
2. James Bond Trabantja	13
3. Szörnyella bajba kerül	17
4. A trójai CD	21
5. A tűzcsap közbelép	26
6. A bankárkölyök	29
7. Mobil Bill angolról fordít	33
8. Az irodalom visszavág	38
9. Rémálom a romoknál	43
10. Szőke haj – rövid ész?	46
11. A tanár úr nem hazudik!	49
12. A becsületesség jutalma	54
13. Koldus vagy királyfi?	57
14. Lebilincselő élmény	63
15. Véres karácsony	66
16. A szép szó ereje	70
17. Villám és a bankrablók	76
18. A Kancellár gyanút fog	82
19. Indián csapdája	86
20. Légből kapott telefon	90
21. Fuss a busz után!	96
22. Hitelkártya vándorúton	101
23. Hazudj igazat!	105
24. Hatvanhét szemtanú	112
25. Állampolgári kötelesség	115
26. A repülő pisztoly	119
Megoldások	124

Egy kis bevezető

0

Ha belelapoz e kiadványba (és ha e sorokat olvassa, akkor ez elég valószínű), talán felmerül a kérdés: mi is ez a könyv?

Példatár?

Krimi?

Novella?

Rejtvény?

Hát ezt még én sem döntöttem el. De talán nem is kell. A lényeg, hogy szórakoztató és gondolkodtató legyen. Na meg eladható...

Eddig két könyvem jelent meg, mindkettőből különböző műfajok ötvözete kerekedett. „A szerencse titkai”^{*}-ban a szerencsejátékok matematikai alapjait kevertem az eredményességhez szükséges taktikák leírásával, illetve az ügyeskedések, kisebb csalások elméleti lehetőségeinek felvetésével. Ez annyira jól sikerült, hogy néhány kalandor pár év múlva meg is valósította az ott felvázolt módszert, mely szerint a rulettgolyó beérkezési helyére számítógéppel használható becslés adható. Ők Londonban nyertek kb. félmilliárd forintnak megfelelő valutát, én meg azt, hogy a könyv addig raktárban porosodó példányait, illetve a gyors új kiadást szétkapkodták.

^{*} Az első kiadás „Gondolkodom, tehát nyerek” címmel jelent meg

Az „5+1 perces krimik”-ben a hétköznapi történetek és apróbb bűncselekmények keveredtek a logikai, kémiai és matematikai problémákkal. Néha előveszem ezt a könyvet, és mindig tetszik. Ennek persze kb. akkora a jelentősége, mint annak, amikor egy politikus saját pártjának munkáját értékeli. Azért a boltokból hamar eltűnt a néhány ezer példányban kiadott könyv (talán csak mert sok barátom van...).

Ezeken a sikereken (ha annak lehet nevezni) felbuzdulva vágtam bele a 7. bé osztály kisebb történeteinek összeállításába, a fiatalabb korosztályt (és a szüleit) célozva meg. A történetek igen rövidek. Ennek oka az, hogy így, mire az olvasó megunná, már vége is van. Remélem, nem számít ifjúság elleni büntettnek, hogy minden fejezet végén egy egyszerűbb feladat is található. Ha nem tetszik az ötlet, tessék nyugodtan átlapozni, de az agyalás sem tiltott. Én ez utóbbit pártolom...

Szörnyella akcióba lép

1

– Papa, egy új srác jött az osztályba, aki állandóan Szörnyella d’Frásznak csúfol. Mit csináljak vele, még mielőtt a többiek is átvennék ezt a gúnynevet? – A tizenhárom éves Juli gyakran fordult szüleihez megoldhatatlan problémáival, többnyire nem is hiába. Most azonban nem volt szerencséje, apja ugyanis javában dolgozott a számítógépén, így csak röviden válaszolt: – Nem tudom, kislányom, mi lehet az oka annak, hogy így nevez, de ha nem hagysz békén, nem kapod meg karácsonyra a dalmatabundát!

– Nagyon humoros! – szögezte le dühösen Juli. – Mégis, nincs valami ötleted?

– Talán próbálj meg beszélni vele. Ha nem lakik nagyon messze, akár oda is mehetsz. És ha nem túl erős a gyerek, a karateedzésen tanult észérvekkel könnyen meg tudod győzni... – préselt ki magából egy javaslatfélét az elfoglalt családfő. Pár perc múlva hallotta, hogy lánya valakivel buzgón beszélget a telefonon, majd az ajtó csapódása jelezte, hogy a kis hölgy megpróbál utánajárni a dolognak.

*

Az új fiú családja két hete költözött a lakótelepre. Mivel vidékről jöttek, nem volt kérdéses, hogy Gábor iskolát vált. A hetedik bé némi fenntartással fogadta az új osztálytársat, aki pár nap múlva már egész otthonosan eligazodott a kis közösség ügyeiben. Ekkor kezdte Julit is szörnyellázní, ezzel akarva jó pontot szerezni Juli ellen-

ségei körében. A kislány fél öt után néhány perccel érkezett a barátnőjétől kapott címre. A kapunál egy izomkoloszsus éppen a kaputelefont tanulmányozta. A 120 kilós fiatalember kezét végigvezette a gombokon – nyilván csak úgy tudott olvasni, ha ujjával követte a szöveget –, majd az egyik névnél megállt. Juli meglepetésére nem csöngetett be, hanem elsietett a buszmegálló irányába. A kislány még látta, amint beszáll egy ott parkoló sötétített üvegű Audiba, de nem foglalkozott tovább a dologgal. Neki a saját ügyét kellett intéznie, ezért gyorsan megkereste Gáborék gombját és megnyomta. – Érdekes, az izomagyú is Molnárékat kereste – állapította meg magában. A kapuban Gábor jelent meg. Úgy látszik, inkább lejött az utcára, minthogy az ellenséget beengedje a lakásukba.

– Mi ez a váratlan látogatás, Ellácska? – nyitotta meg nem túl barátságosan a beszélgetést.

Juli arcszíne vörösre váltott:

– Ide figyelj, te felfuvalkodott hólyag. Ha nem hagyod abba a piszkálásomat... – a mondat azonban félbeszakadt.

Az Audi csikorogva fékezett a gyerekek mögött, és a testsúlyához képest meglepően fürgén mozgó koloszsus egy mozdulattal a hátsó ülésre lökte Gábort, majd maga is beugrott a már gyorsuló kocsiba, és pár másodpercen belül eltűntek a kanyarban. Juli azonnal teljes erejéből nyomni kezdte a kaputelefont:

– Jöjjön le valaki, Gábort elrabolták! – sikította a készülékbe.

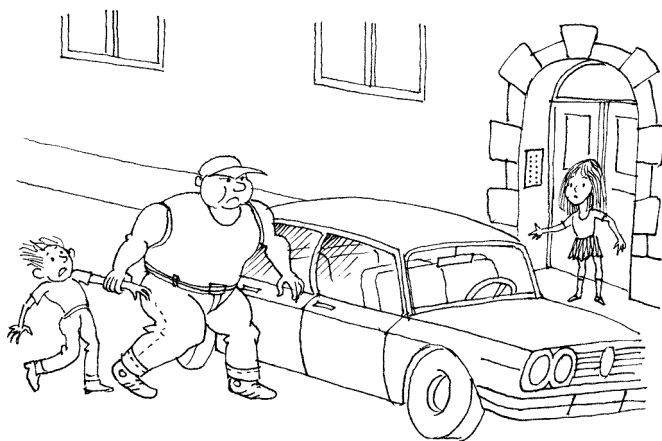
Molnár papával együtt még ketten rohantak ki a kapun, addigra az autó persze már eltűnt a színről. Az el-

kapott félszavakból Juli egyből rájött, hogy Molnár papa kísérői rendőrök. Egy huszonöt év körüli, farmer-nadrágos srác tűnt a főnöknek, egyből Julihoz fordult:

– Jakab Kálmán hadnagy vagyok. Figyelj, emlékszel arra, milyen kocsival voltak a támadók?

A kislány elemében volt.

– A4-es Audi, metálzöld, AXA-145 – válaszolta, nem várva meg a további kérdéseket.

A hadnagy azonnal telefonálgatni kezdett, de savanyú arca jelezte, hogy a lakótelep körülváráására már nincs idő. – Valami támpont kellene, merre menekültek – fordult társához a fiatal nyomozó. – Volna egy ötletem... – kotyogott közbe Juli. – Gábor állandóan felvág az osztályban a mobiljával. Mindig bekapcsolva tartja, mert szereti, ha az órákon csörög, és ettől a tanárok idegesek lesznek. Szerintem most is ott van a zsebében. Így nem lehetne megtalálni? – A nyomozók felélénkültek, és újabb

buzgó távbeszélésbe kezdtek. Negyedórán belül beazonosították, melyik körzetben van a készülék, és újabb húsz percen belül elkapták az autópályán száguldó autót. Gábor egy karcolás nélkül úszta meg a kalandot, a gyerekrablók pedig hűvösre kerültek.

Mint kiderült, Gábor apja egy közelgő maffiaper koronatanúja volt. Ezért is költöztették új városba, és állandó védelem alatt állt. A gyerek azonban nem, és a bűnözők így akarták kikényszeríteni a vallomás visszavonását. Nem számoltak azonban Julival.

*

– Juliska édes, eljössz ma délután moziba? – tette fel a kérdést pár nap múltán Molnár Gábor, akinek egyre jobban tetszett a talpraesett kislány.

– Tudod mit, Mobil Bill? Maradjunk inkább a Szörnyellánál!

Juli és Gábor moziba mentek. Gábor legnagyobb bánatára néhány barátjuk is velük tartott. Mennyibe került egy mozijegy, ha öt darab ára 5000 forint alatt volt, de hatot nem tudtak venni 5900-ból. A jegy ára persze 0-ra végződött.